Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 73.921 van 27 mei 1998

A. 57.782/VI-11.833

In zake : **KRICKX** Jean-Marie,
Citroenbomenlaan 70
1020 Brussel,

tegen :

de stad Brussel,
die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Roger MOSZYNSKI, advocaat,
Berckmansstraat 7
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 2 mei 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean-Marie KRICKX de nietigverklaring vordert van :

1. het besluit d.d. 4 maart 1994 waarbij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel hem van de procedure van bevordering tot bestuurssecretaris uitsluit;

2. de beslissing "van onbekende datum" waarbij hetzelfde college een bureauchef tot bestuurssecretaris benoemt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 21 maart 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 10 december 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 25 februari 1998, de datum waarop de zaak tot de terechtzitting van 13 mei 1998 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. MOSZYNSKI, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DAGNELIE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, die in 1980 als vastbenoemd opsteller in dienst is getreden van de stad Brussel (directie Openbaar Onderwijs), sedert 1 maart 1987 het hoger ambt van bureauchef heeft uitgeoefend; dat op 8 december 1989 door de directeur-generaal van

Openbaar Onderwijs over hem een ongunstig verslag is opgesteld voor een bevordering tot bureauchef; dat zijn sollicitatie naar die graad op 16 maart 1990 is afgewezen door het college van burgemeester en schepenen, dat hem voorts met ingang van 1 januari 1990 heeft ontheven van de uitoefening van het voormelde hoger ambt; dat hij echter op 23 oktober 1992 met ingang van 1 januari 1992 is bevorderd tot onderbureauchef; dat de directeur-generaal op 11 januari 1994 een ongunstig advies heeft uitgebracht over zijn bevordering tot bestuurssecretaris; dat het college van burgemeester en schepenen, na verzoeker op 12 januari 1994 te hebben gehoord, hem op 4 maart 1994 van deze bevorderingsprocedure heeft uitgesloten; dat die beslissing het eerste onderwerp van het beroep vormt; dat uit het dossier niet blijkt dat het voormelde college een beslissing zou hebben genomen waarbij een bureauchef tot bestuurssecretaris zou zijn benoemd, welke beslissing het tweede onderwerp van het beroep vormt, en dat noch verzoeker, noch de verwerende partij, die beslissing aanwijzen;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van artikel 48, paragraaf 2, van het algemeen ambtenarenreglement van de stad Brussel, doordat tot de eerste bestreden beslissing is besloten hoewel daaruit niet de precieze omstandigheden blijken die aantonen dat hij niet geschikt is om de taken uit te voeren die aan de graad van bestuurssecretaris zijn verbonden; dat hij er in dat verband op wijst dat die beslissing niet gemotiveerd is en hij hoe dan ook voldoet aan de gestelde voorwaarden - hij is licentiaat administratieve wetenschappen en houder van een tweetaligheidsbrevet van niveau 1 - én, hoewel over hem een ongunstig verslag is uitgebracht, het daarin geleverde betoog "een loutere weergave is van de beoordeling die de verwerende partij lang geleden en in

een andere context heeft geuit, (en) dermate algemeen is dat het geen grond kan opleveren om te besluiten dat iemand op enigerlei wijze ongeschikt is een ambt uit te oefenen"; dat hij daarop in zijn laatste memorie laat volgen dat in de bestreden beslissing "hetzelfde mechanisme wordt gebezigd" als datgene wat vroeger gebruikt is om hem uit te sluiten en "erin bestaat dat over een personeelslid een negatief verslag wordt opgesteld alleen om dat lid uit de lijst van de gegadigden voor een betrekking te kunnen schrappen en aldus te voorkomen dat zijn aanspraken en verdiensten met die van de andere gegadigden worden vergeleken"; dat hij bovendien opmerkt dat in het kader van een nieuwe bevorderingsprocedure, in 1996, over hem een zeer lovend verslag is uitgebracht op 25 oktober 1996 en hij voorgedragen is voor een benoeming op proef tot bestuurssecretaris, zodat onmogelijk "kan worden aangenomen dat een personeelslid dat sedert 1986 dermate slecht was als hij, plots zo bekwaam zou zijn geworden" en dat zulks bevestigt "op welke wijze de gestelde procedures worden gebruikt";

Overwegende dat volgens artikel 48, § 2, van het voormelde Stadsambtenarenreglement de bevordering tot een graad van rang 10 wordt verleend volgens anciënniteit doch dat de benoemende overheid "de kandidaat die wegens bepaalde omstandigheden niet geschikt wordt geacht voor de uitoefening van het te begeven ambt, bij gemotiveerde beslissing (kan) weren";

Overwegende dat in casu de bestreden beslissing van 4 maart 1994 als volgt luidt :
" (...)

Gelet op het besluit van de gemeenteraad van 22 november 1993 waarbij aan het college delegatie wordt gegeven voor de benoeming tot de ambten in 1994;

Overwegende dat op 1 januari 1994 bij het departement Onderwijs een betrekking van bestuurssecretaris te vervullen is;

Overwegende dat de heer Jean-Marie KRICKX, onderbureauchef, op basis van zijn rangschikking in aanmerking komt voor de bevordering tot die graad;

Gelet op het voorstel tot uitsluiting uit de bevorderingsprocedure dat de directeur-generaal van het departement Onderwijs om de volgende redenen heeft gedaan : "zwak rendement wegens een gebrek aan toewijding of een gebrek aan motivering, ontstentenis van beroepsethiek ten aanzien van een omvangrijker of moeilijker werk, ontoereikende capaciteiten, gebrek aan verantwoordelijkheidszin, wat zozeer noodzakelijk is voor personeelsleden van niveau 1";

Overwegende dat de heer Jean-Marie KRICKX daarvan op 12 januari 1994 kennis heeft genomen;

Gezien het beroep dat betrokkene tegen het voorstel van het departement heeft ingesteld;

Overwegende dat de heer KRICKX op zijn verzoek op 4 maart 1994 voor het college is verschenen, bijgestaan door zijn vakbondsafgevaardigde;

Gehoord de verklaringen van de betrokkene en zijn verdediger waarvan proces-verbaal is opgemaakt;

Gelet op het voorstel van de heer THIELEMANS, schepen;

Besluit, bij geheime stemming (...)";

Overwegende dat uit deze motivering volgt dat het college gesteund heeft op het advies van de directeur-generaal en op het proces-verbaal van het verhoor van verzoeker; dat dit advies, dat in de beslissing van het college weergegeven is, een reeks gegevens in het licht stelt die toen voldoende grond leken op te leveren om er van uit te gaan dat verzoeker niet geschikt was om een ambt van niveau 1 uit te oefenen; dat daarin overigens gewag wordt gemaakt van verscheidene gesprekken die in 1992 met verzoeker zijn gevoerd en van een evaluatie die vervolgens is opgesteld door adjunct-adviseur VANDER MAELEN; dat in het proces-verbaal van het verhoor van verzoeker, zijnerzijds, sprake is van verscheidene welomschreven feiten

betreffende de moeilijke verhouding van verzoeker tot zijn meerderen en betreffende zijn wijze van dienen; dat de bestreden beslissing bijgevolg gemotiveerd is overeenkomstig de in het middel vermelde bepaling; dat het middel niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen doordat de motivering van de eerste bestreden handeling "foutief, onjuist en misleidend" zou zijn; dat hij echter stelt dat, doordat hij niet in het bezit is van de tekst van die beslissing, hij zich het recht voorbehoudt dat middel verder uiteen te zetten wanneer hij van het administratief dossier kennis zal hebben kunnen nemen; dat hij in zijn memorie van wederantwoord aangeeft "dat voor zover in die beslissing wordt verwezen naar een niet in rechte aanvaardbaar verslag en daaruit woordelijk een paragraaf wordt geciteerd die, hoewel hij in algemene en vage bewoordingen is gesteld, zeer subjectief is, de uitdrukkelijke motivering van de bestreden handeling niet kan worden geacht afdoende te zijn en te beantwoorden aan hetgeen de wet van 29 juli 1991 voorschrijft"; dat hij daar in zijn laatste memorie op laat volgen dat de beoordeling die het college zelf heeft uitgebracht noch uit de tekst van de akte, noch uit het administratief dossier blijkt, terwijl het geheim van de stemming het bestuur niet ontslaat van de verplichting om na het verhoor van het personeelslid de motieven van zijn beslissing uiteen te zetten in de beslissing zelf of in het dossier;

Overwegende dat uit het onderzoek van het eerste middel is gebleken dat de bestreden handeling steunt op de in de akte zelf overgenomen beoordeling die was uitgebracht door de directeur-generaal en dat die

motivering afdoende is; dat voorts gebleken is dat het verhoor van verzoeker, waarnaar in de bestreden handeling ook wordt verwezen, feiten aan het licht had gebracht die de voornoemde beoordeling staafden; dat bijgevolg voldaan is aan de voorschriften van de wet van 29 juli 1991; dat het middel niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan "schending van de beginselen van behoorlijk bestuur en billijke rechtspleging volgens welke de verdiensten van de gegadigden zo objectief mogelijk moeten worden nagegaan teneinde de naleving te garanderen van het beginsel van de gelijke toegang van de Belgen tot de openbare ambten dat vervat is in de artikelen 10 en 11 (...) van de Grondwet", aan schending van de voornoemde artikelen van de Grondwet, aan "kennelijke onredelijkheid van de bestreden beslissingen" en aan machtsafwending, doordat "hoewel zijn werk geenszins wordt bekritiseerd, over (hem) steeds ongunstige verslagen zijn opgesteld wanneer het om bevorderingsprocedures ging", terwijl hij voldoet aan alle voorwaarden om de bevordering in kwestie te verkrijgen en zijn dienstanciënniteit zeker voldoende groot is opdat hij bevorderd zou kunnen worden; dat hij de voormelde verslagen immers als een "schijnprocedure" en "manoeuvres" bestempelt waardoor de verwerende partij volgens hem de grootst mogelijke subjectiviteit en vooringenomenheid aan de dag heeft gelegd en bijgevolg een onredelijke houding heeft aangenomen en zich aan machtsafwending schuldig heeft gemaakt; dat hij daarop in zijn memories laat volgen dat de overheid pas een bevordering mag verlenen wanneer ze de aanspraken, verdiensten en capaciteiten van de gegadigden heeft onderzocht en op objectieve wijze heeft vergeleken, wat het college in casu niet heeft gedaan;

Overwegende dat de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet worden geschonden door de bepalingen van het voornoemde Stadsambtenarenreglement volgens welke de bevordering tot bepaalde graden wordt verleend op basis van de anciënniteit, doch dat een kandidaat kan worden geweerd nadat bij een gemotiveerde beslissing is geconstateerd dat hij niet geschikt is om het te verlenen ambt uit te oefenen; dat die grondwetsbepalingen evenmin geschonden zijn door de eerste bestreden handeling, waarin gesteld wordt dat verzoeker de vereiste geschiktheid niet bezit;

Overwegende dat verzoeker niet bewijst dat de bestreden handeling zou zijn ingegeven door verholen en onwettelijke intenties op basis waarvan de beweerde machtsafwending aannemelijk zou zijn;

Overwegende dat het middel niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker niet aangeeft welke de tweede beslissing is die hij bestrijdt; dat zijn beroep, wat dat punt betreft, niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zevenentwintig mei 1900 achtennegentig door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
HANSE, staatsraad,
LEWALLE, staatsraad,
HARMEL, griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

P. HARMEL. **Ch.-L. CLOSSET.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**